

Åttonde söndagen efter Trefaldighet i nådens år 2021 -

Åke Malander (ELBK)

Introitus Ps 94, Gt Jer 23:16-32, Ep Rom 8:12-17, Ev Matt 7:15-21

*Behåll oss, Herre, alltid vid ditt Ord, förhindra falska lärors själamord.
Ge åt din kyrka i allan tid rätt enighet och helig frid.*

Idag hämtar vi alltså vår predikotext ur bergspredikan. Egentligen borde vi läsa ända från vers 7 för att se och följa den tankelinje som dessa Jesu ord om att ta oss till vara för de falska profeterna och att se till huruvida vi bygger på en god eller en dålig grund står i. Idag ska vi således se över och förstärka vårt immunförsvar mot allehanda andliga virus och bakterier, mot allehanda villoandar och deras läror. Vi ska rannsaka oss själva och se om vi bygger på den gudomliga uppenbarelsefast grund, eller om vi (må Gud i sin stora godhet bevara oss för detta) bygger på människotankars lösa sand. Detta är alltid en angelägen omsorg både för oss som enskilda kristna och för våra församlingar och för hela kyrkan. Ja det är verkligen viktigt att ta sig till vara för och avvisa falska profeters budskap, men ännu viktigare är att ta vara på den rätta, bibliska förkunnelsen.

Evangelium om Jesus Kristus och hans ställföreträdande tillfyllestgörande för alla människors alla synder ska predikas ut över hela världen (missionsbefallningen) och har också alltsedan apostlarnas tid predikats ut över världen. Men parallellt med detta finns ett dystert faktum, en sorglig företeelse som förekom redan på gamla testamentets tid. Förutom dem som förkunnar vad som kommer från HERREN och talar Herrens ord finns det alltid de som predikar vad som kommer från deras egna hjärtan och tankar. Jesus varnar oss för att lyssna till de falska profeterna, och detsamma hörde vi att även profeten Jeremia gör i dagens Gt-text: *"Så säger HERREN Sebaot: Lyssna inte på orden från de profeter som profeterar för er, ty de bedrar er. Sina egna hjärtans syner talar de, inte vad som kommer från HERRENS mun. - - - Jag sände inte dessa profeter, ändå rusade de iväg. Jag talade inte till dem, ändå profeterade de. Om de haft tillträde till mitt råd, hade de förkunnat mina ord för mitt folk för att få dem att vända om från sina onda vägar och sina onda gärningar."* Ja i det gamla Israel trädde ju många lögnprofeter upp och vann folkets öra, och vad blev deras "frukt"? Inget mindre än Israels och Juda rikens undergång!

Eftersom Jesu talar dessa varnande ord, så måste vi förstå och ta till oss att falska profeter och falsk och vilseledande förkunnelse faktiskt existerar och utgör en allvarlig fara än idag och kommer att finnas ända till den yttersta dagen.

Jesu ord här avser inte denna världens ogudaktighet och knappast heller uppenbara förnekelse. *"De kommer till er klädda som får"* (i "fårkläder"). Idag har man ofta svårt att ta till sig dessa Jesu varningsord; det mesta får anses gälla som lika bra, och så dömande att vi talar om falska profeter och falsk lära ska vi väl inte vara i vår moderna, upplysta och ekumeniska tid, menar man. Fårkläder kan dölja, men *"På deras frukt ska ni känna igen dem"*. Det som säs ut bär frukt, god eller dålig. Vad Jesus här menar med "frukt" framgår inte utan vidare. Men Jesu lärjungar ska dock känna igen dem på deras frukt, och frukten tycks ha att göra med en livsfråga i betydelsen en öppen eller stängd himmel.

Ja detta är vad "frukten" till sist handlar om. Ett träd som bär dålig frukt huggs ner och kastas i elden. Inte var och en som säger "Herre, Herre" till Jesus kommer in i himmelriket. Allehanda hemmagjorda bekännelser duger inte. In i himmelriket kommer bara den som *"gör min himmelske Faders vilja"*. Betyder det att det är fråga om att uppfylla och fullgöra alla de tio buden? Att detta omöjligen kan vara meningen förstår vi, när vi betänker det faktum att ingen människa någonsin har uppfyllt ens ett enda budord, och likväl får Johannes när han skådar in i himmelen se en skara så stor att ingen kan räkna den. Vad det innebär att göra Guds vilja visar oss Jesus själv vid ett annat tillfälle, när han säger: *"Omvänd er och tro evangelium!"*. Sådan är de rätta profeternas frukt: den leder till omvändelse och tro. Evangelium om den fria nåden i Jesus Kristus är vad inget öga har sett, inget öra har hört och inget människohjärta har kunnat tänka ut, och det är anstötligt och dåraktigt – för den som inte lyssnar till och tar vara på Jesu ord, dvs. Skriftens budskap. Den falske profetens mest förrådiska fårkläder är framför allt detta: evangelium förnekas och förkastas inte, men det förvandlas från en fullbordad verklighet till en möjlighet, som under vissa villkor kan uppfyllas – "om du, å din sida . . ."

Den här söndagens tema berör även ämnet kyrkogemenskap, där gränserna ska dras mellan sant och falskt. Detta får naturligtvis inte leda till att det blir ett problem och ett bekymmer varje gång vi möter andra kristna, det bör tvärtom vara en glädje att erfara att det finns människor som tror på Jesus Kristus. Men hur ska vi nu kunna bedöma och se var gränsen går? Som evangeliska församlingar ska vi naturligtvis se på den lutherska kyrkans båda huvudprinciper, **Skriften allena** och **Tron allena**.

Skriften allena drar en viktig gräns, den om förhållandet till Bibeln, den Heliga Skrift. De som öppet förnekar Skriftens gudomliga inspiration och auktoritet och lär så, kan väl knappast komma med i räkningen bland kyrkans lärare som ska prövas och bedömas utifrån Skriftens norm. De har ställt sig själva utanför. Här må vi dock besinna att allt som i förstone ser ut som bibelkritik inte nödvändigtvis måste vara bibelkritik och att, å andra sidan, all bibeltrohet inte säkert är verklig bibeltrohet.

Vi kristna blir med rätta förfärade när vi hör präster och biskopar och professorer och andra uttala grova förnekelse av grundläggande kristna läror. Men egentligen borde vi vara tacksamma för dessa uttalanden, för vad de säger öppet och klart är bara vad de tänker och tror och lär ut i sina sammanhang. Trons folk får klart besked om det är en profet vi ska lyssna till eller inte. När vi har kommit så långt, när vi kan dra en första gräns och avvisa mer eller mindre öppna förnekelse, då är det dags att skärskåda den fina och mer försåtliga villfarelsen.

Då kommer vi över till den andra huvudprincipen, **Tron allena**, dvs. den kristna religionens centrala artikel: av nåd allena, utan några lagens gärningar. Detta är den stora vattendelaren mellan den sanna och den falska religionen. Det finns i grund och botten bara två (2) religioner här i världen. Fråga hur en syndare ska bli rättfärdig och salig, hur man ska få frid med Gud. Du kommer naturligtvis att få många och mycket olika svar, men det är i princip bara två slags svar. Antingen handlar det om att sträva efter att vinna försoning med Gud genom sina gärningar och försakelse, *Lagens religion*, eller så har den Helige Ande genom evangelium fått upptända den tron, att vi till följd av vad Kristus har gjort, p.g.a. hans ställföreträdande tillfyllestgörelse, redan har en nådig och försonad Gud, *Nådens religion*, *Evangelium*. Det är denna tro som skiljer Kristi kyrka och församling från alla andra religionsutövare.

Vad säger då våra lutherska bekännelseskrifter om denna lära? Frågan är väsentlig, vi bekänner oss ju högtidligen till hela Konkordieboken, inte ”i den mån som” utan *”därför att”* den i de frågor den behandlar ger den rätta utläggningen av Skriften. I de Schmalkaldiska artiklarna säger Luther att detta är själva huvudartikeln, som man inte kan ge efter på eller vika det allra minsta ifrån. Denna artikel är nämligen, som det heter, *”den artikel med vilken kyrkan står och faller”*. Om nu detta är allvarligt menade ord för oss och inte bara en högtidlig fras, så måste vi se andligt nyktert på saken och inse, att där denna bekännelse inte längre finns, där denna artikel har fallit, där har också kyrkan fallit, där är det lagreligion som förkunnas; där däremot denna artikel lever, där den står, där står också kyrkan trots alla sina brister.

Går vi till Rom 3:28: *”Vi händer att människan förklaras rättfärdig genom tro, utan laggärningar.”*, så ser vi där att inte heller tron är någon gärning från människans sida, den ställs tvärtom i motsats till gärningar. Tron är endast att hålla sig till *”honom som förklarar den ogudaktige rättfärdig”*. *Den ogudaktige!*? Skulle den ogudaktige förklaras rättfärdig? Ja någon annan finns ju inte, men vi vet att detta är väl kraftigt för många. Nåväl, om nu detta är för magstarkt för den fromme fariseen som står där i templet och ber, så tror jag att det för den ogudaktige publikanen, som inte ens vågade lyfta sin blick mot himlen, var mer än bara ett ord – det var det Eviga Livets Ord. Han hade ingen nytta av de falska profeternas urvattnade så kallade evangelium. Och han är nog inte den ende genom tiderna som har haft det så. Skulle nu du som läser detta ha det likadant som han, ja då är det för dig samma väg som för honom: av nåd allena, genom tron allena. Både han och du (och jag) får bli saliga på vad Jesus Kristus har uträttat – för hela världen och därmed också för dig. Och du kan vara helt viss om att hans verk räcker till för varje fattig syndare så länge världen står. Amen.